

Хустка – крила над батьківським краєм.
Вона барви ввїбрала у себе – усі.
Зустрічайте це диво України
Гарну хустку – у всій її пишній красі.
Кожна барва хустини – це життя
українців;
Це -червоне і чорне, це весіль барво грай!
Розмаїту! Червону! Цю вічну й сучасну
Оберіг наш родинний в нашім колі стрічай

Справжнє диво – українська хустка

7 грудня – Всесвітній день української хустки. Споконвіку українки носили хустку, яка вважалась оберегом, символізувала любов та свободу, вірність традиціям і патріотизм.

Яскрава, квітчаста українська хустка — невід’ємна частина національної культурної спадщини. Дивовижні й неповторні українські хустки усміхаються мальвами та підморгують таємничими орнаментами. У них поєднані стримані кольори та витончені малюнки, яскраві барви та ніжні візерунки, що підкреслюють ніжність та вишуканість українок, їх природну красу.

Тарас Шевченко у поемі «Хустина» писав: *«Ой хустино, хустиночко! Мережана, шита»*. Тарас Григорович описав козацький звичай: якщо козака хоронили з почестями, то тіло його клали в домовину, накриваючи червоною китайкою, а сідло коня накривали хустиною: *«Ведуть коня вороного, розбиті копита... А на ньому сиделечко хустиною вкрите»*. Українська хустка – то символ прихильності, любові, вірності, прощання, скорботи.

Цікаві факти про українську хустку

- Хустка завжди вважалась оберегом. Якщо хлопець збирався в далеку дорогу, дівчина давала йому свою хустку на знак того, що чекатиме його.
- Якщо в сім'ї хворіло немовля, його сповивали в мамину хустку. Якщо думали, що дитину зурочили, її обличчя витирали сподом спідниці або виворотною стороною ношеної хустки. За традицією, це мало оберігати малюка від хвороб, злих думок і очей.
- Після того як дівчина вийшла заміж, їй було заборонено з'являтися на людях із непокритою головою, а, тим більше, з розпущеним волоссям. У народі це називали «засвітити волосся». За народними уявленнями, така жінка викликала хвороби, неврожай та пошесті. В Україні жінкам досі не можна входити до церкви з непокритою головою.
- Значну роль відігравала хустка під час весілля. Якщо хлопець мав серйозні наміри щодо дівчини (одружитися з нею), він дарував їй дорогий подарунок – чоботи, намисто або хустку. Потім нею «покриватимуть» молоду на весіллі.
- Покривання голови молодої – настільки ж важливий ритуал, як і розплітання коси. Весільний коровай дружби також обов'язково несли на хустці, а його шматочки роздавали гостям за допомогою маленьких хусточок – не «голими» руками.
- Хустка була «індикатором» соціального статусу жінки. Незаміжні дівчата зазвичай носили вінки або стрічки у волоссі, тож їм було необов'язково покривати голову. Якщо ж вони одягали хустку, то зав'язували її вінкоподібно. Після весілля дівчина обов'язково починала покривати голову.
- Також хустка позначала рівень достатку сім'ї. Її тканина та оздоблення свідчили про те, наскільки заможного чоловіка або придане мала жінка. Забезпечені панянки носили хустки з натуральної вовни або шовку.
- Залежно від регіону, жінки використовували різні способи зав'язувати хустки. Наприклад, на Півночі її в'язали під підборіддям, а кінці зав'язували на маківці. На Київщині кінці хустки обгортали навколо шиї та зав'язували на потилиці. На території Середнього Подніпров'я хустку драпірували довкола голови, але так, щоб залишити відкритим денце очіпка.

Не дивно, що в наш складний час пробуджується любов до такого простого й одночасно незбагненого дива. Красива хустка – важливий елемент гардеробу сучасної української дівчини та жінки.

З нагоди Дня української хустки бажаємо кожному відчувати себе часткою великої української родини. Спільно підтримуймо традиції та зберігаймо нашу культурну спадщину.

«ВІДРОДЖУЄМО, ШАНУЄМО, ПОПУЛЯРИЗУЄМО»

